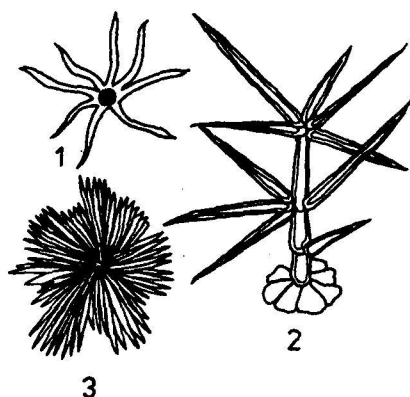

Фиг. 22. Многоклетъчни трихоми:
1 – звездовидна (сребролистна липа);
2 – разклонена (лопен); 3 – щитовидна
(ракитник)

По същия начин се приготвя воден препарат от трихоми на ракитник. При малко увеличение се вижда, че трихомите са многоклетъчни и плоски. От многоклетъчните им основи излизат радиално голям брой по-къси или по-дълги клетки, които в различна степен са сраснали помежду си. Те също са мъртви и придават сребрист оттенък на листата на ракитника. Тези власинки се наричат щитовидни.

От гъсто овласената повърхност на лист на лопен с пинцет се откъсват власинки и се приготвя временен препарат. Ако са гъсто преплетени, трихомите се разединяват с игла. При голямо увеличение

се вижда, че средната ос на всяка трихома е многоклетъчна, а от възлите излизат по няколко разклонения, които придават храстовидна форма на трихомите, изградени също от мъртви клетки (фиг. 22).

Рисуват се при голямо увеличение трите вида трихоми.

Перидермис в стъбло на червен бъз (*Sambucus racemosa* L.)

Прави се напречен пререз на двегодишна клонка на червен бъз и се приготвя временен препарат. Наблюдава се при малко увеличение. Отвън се виждат полуразрушени клетки на епидермиса, а след тях следват в правилни радиални редове клетките на вторичната покривна тъкан – корка (фелема), с наддебелени стени, без протопласт. Понякога във вътрешните клетки на корка се виждат ядра, които още не са се разрушили. Под корка е разположен слой от живи тънкостенни клетки с гъста цитопlasма. Това е фелогенът (корковият камбий). Навътре от фелогена се намира живата тъкан, образувана от него – фелодермис. Коркът, фелогенът и фелодермисът образуват перидермиса (фиг. 23).

Разглежда се строеж на лещанка. В напречен пререз тя има лещовидна форма, откъдето идва името ѝ. По-голямата ѝ част е запълнена с рехаво разположени заоблени клетки с големи междуклетъчни пространства. Чрез междуклетъчните пространства се извършва обмяната